

WIEŚCI PARAFIALNE BESTWINKA

CZASOPISMO RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII ŚW. SEBASTIANA W BESTWINCE

tygodnik parafii św. Sebastiana w Bestwinie 10 kwietnia 2022 roku nr 15/2022 (208)

Ewangelia na niedzielę

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Niedziela Palmowa,
czyli Męki Pańskiej Łk 19, 28-40

Jezus szedł naprzód, zdążając do Jerozolimy. Gdy przybliżył się do Betfage i Betanii, ku górze zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów, mówiąc: «Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie uwiązane ośle, którego nie dosiadał żaden człowiek. Odwiążcie je i przyprowadźcie. A gdyby was kto pytał: „Dlaczego odwiązujecie?”, tak powiecie: „Pan go potrze-

buje”». Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali ośle, zapytali ich jego właściciele: «Czemu odwiązujecie ośle?» Odpowiedzieli: «Pan go potrzebuje». I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzucając na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał, stali swe płaszcze na drodze. Zbliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów za-

częło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli. I mówili głosem donośnym: «Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach». Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: «Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom!» Odrzekł: «Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą».

Triduum Paschalne. Trzy dni, jedna tajemnica

Liturgia Triduum Paschalnego wymaga od nas wiary, że to, co będzie celebrowane, stanie się moim udziałem. Że tajemnica śmierci i zmartwychwstania Jezusa, którą będziemy w liturgii obchodzić, jest tak naprawdę tajemnicą zmartwychwstania Jezusa we mnie i w moim życiu. W tych dniach świętujemy tajemnicę naszego zbawienia, którą jest osoba Jezusa Chrystusa. To On jest naszą Paschą, jak mówi św. Paweł. Skoncentrujmy się zatem nie na nas samych, nie na tym, co my robimy, ale na tym, co chce uczynić w naszym życiu Bóg – pisał ks. Krzysztof Porosło w tekście przygotowującym wiernych do przeżycia trzech świętych dni męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Te trzy dni właśnie przed nami...

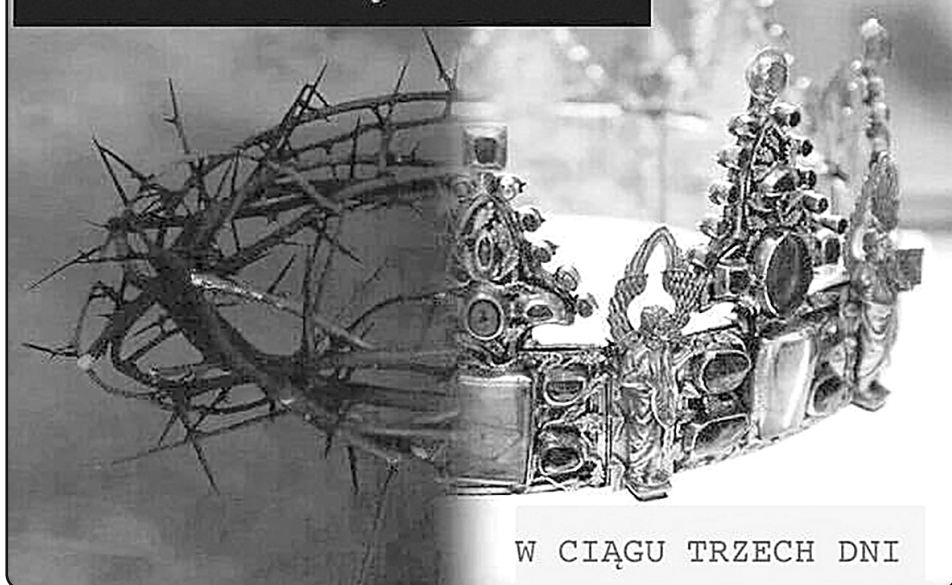
Wielki Czwartek

Najstarszy dokument opisujący liturgię Wielkiego Tygodnia w Jerozolimie pochodzący z IV wieku, którym jest Pamiętnik Egerii, mówi, że w Wielki Czwartek były odprawiane dwie Msze św. Podobnie w Rzymie za czasów papieża Leona Wielkiego (+460) oprócz Mszy św. Wieczery Pańskiej odprawiano drugą Mszę św. w godzinach porannych w celu pojednania pokutników i poświęcenia olejów. Później przez kilka wieków w Wielki Czwartek odprawiano jedną Mszę Wieczery Pańskiej w godzinach rannych, podczas której biskup święcił oleje. Do dawnej praktyki dwóch Mszy św. w Wielki Czwartek powróciła refor-

ma Triduum Paschalnego papieża Piusa XII.

Obecnie w Wielki Czwartek przed południem *Ciąg dalszy na str. 2.*

WIELE MOŻE SIĘ WYDARZYĆ

W CIĄGU TRZECH DNI

Triduum Paschalne. Trzy dni, jedna tajemnica

Ciąg dalszy ze strony 1.

odprawia się w katedrach jedną Mszę św. koncelebrowaną przez biskupa i kapłanów całej diecezji. W czasie tej Mszy św. kapłani odnawiają przyrzeczenia złożone w dniu swoich święceń. Biskup konsekruje

oleje używane później przy chrzcie, bierzmowaniu, namaszczeniu chorych, święceniach kapłańskich i biskupich, a także przy konsekracji kościoła, ołtarza i dzwonów. Do udziału w tej Mszy św. zaproszona jest służba ołtarza.

Uroczysta Msza Wieczery Pańskiej jest odprawiana w kościołach parafialnych w godzinach popołudniowych. W czasie śpiewu hymnu "Chwała na wysokości" grają organy i dzwonią wszystkie dzwony. Od tej chwili aż do "Chwała na wysokości" we Mszy św. Wigilii Paschalnej używa się kołatek. Po Ewangelii i homilii duchowny, naśladując Chrystusa Pana, który przed wieczrą umył i ucałował nogi Apostołom, umywa nogi dwunastu osobom. Pełnemu wymowy obrzędowi umycia nóg towarzyszy czasami śpiew: *Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem* (J 13, 34).

Po wspólnej Komunii św. i modlitwie kapłan w uroczystej procesji przenosi Chrystusa Eucharystycznego do ołtarza wystawienia. Rozpoczyna się adoracja. W ten sposób Kościół stwarza okazję, aby wyrazić Chrystusowi wdzięczność za niewysłowny dar Jego Miłości.

W naszej parafii w Wielki Czwartek o godz. 19.00 Msza Święta Wieczery Pańskiej. Następnie przeniesienie Pana Jezusa do ciemnicy. Adoracja do godz. 21.00 prowadzona przez Róże Różańcowe. Zakończymy ją Apelem.

Wielki Piątek

Wielki Piątek jest dniem męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Jest to jedyny dzień, w którym nie odprawia się Mszy św., a Komunia św. jest udzielana z hostii konsekrowanych poprzedniego dnia. W Wielki Piątek klękamy przed Krzyżem. Ołtarze są obnażone, a tabernakulum jest otwarte.

Nabożeństwo wielkopiątkowe rozpoczyna się Liturgią Słowa. Pierwsze czytanie jest prorockim opisem o cierpiącym Słudze Pańskim z Księgi Izajasza. Przedstawia ono wizję Męki Chrystusa, którą ukazał prorok już wiele lat przed Jego narodzeniem. Drugie czytanie pochodzi z Listu do Hebrajczyków.

Przypomina nam, że Chrystus jako Arcykapłan złożył Bogu najdoskonalszą ofiarę, która zastąpiła wszystkie ofiary Starego Przymierza. Później czyta się lub śpiewa opis Męki Pańskiej wziętej z Ewangelii św. Jana. Po homilii następuje uroczysta "modlitwa powszechna", w której wspomina się w dwunastu intencjach wszystkich, których obmyła zbawcza Krew Chrystusa przelana na Krzyżu.

Punktem szczytowym liturgii wielkopiątkowej jest adoracja Krzyża. Ukazywanie wiernym Krzyża znane było w Jerozolimie już w IV wieku. Pątniczka Egeria w swoim pamiętniku *Peregrinatio* pisze, że w Wielki Piątek wierni gromadzili się w wieczerniku, potem udawali się na Golgotę, gdzie biskup ukazywał im Krzyż. Następnie oni podchodzili do niego, dotykali go czołem i całowali święte Drzewo. Zwyczaj ten zachował się w Jerozolimie do dnia dzisiejszego. W Rzymie adoracja

Krzyża znana jest już w VII wieku.

Adoracja zaczyna się wezwaniem kapłana: "Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata", wierni odpowiadają: "Pójdźmy z pokłonem". Następnie kolejno podchodzą do Krzyża, klękają i całują go. W ten sposób oddają cześć znakowi naszego zbawienia. Po adoracji Krzyża z ciemnicy przynosi się Najświętszy Sakrament i wiernym udziela na jest Komunia Święta.

Liturgię Wielkiego Piątku kończy przeniesienie Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie do tzw. Grobu Pańskiego. Rozpoczyna się adoracja.

W Wielki Piątek odprawiane są także nabożeństwa Drogi Krzyżowej. *Ciąg dalszy na stronie 3.*

Triduum Paschalne. Trzy dni, jedna tajemnica

Ciąg dalszy ze strony 2.

W naszej parafii w Wielki Piątek program nabożeństw i adoracji jest następujący:

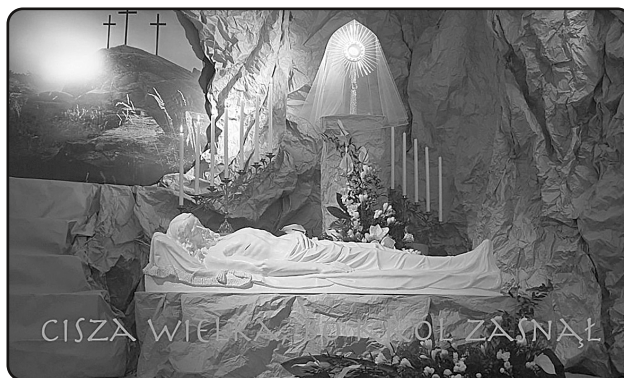
- godz. 8.00 - adoracja;
- godz. 10.00 - Droga Krzyżowa;
- godz. 15.00 - Koronka do Miłosierdzia Bożego oraz Droga Krzyżowa i adoracja dla dzieci z przedszkola i szkoły podstawowej
- **godz. 19.00 - Liturgia Męki Pańskiej** i całonocna adoracja według porządku:
- godz. 22.00 - ul. Tulipanów, Dworakowa, Ślosarczyka i Bloki
- godz. 23.00 - ul. Pastwiskowa, Akacyjowa, Graniczna i Magi
- godz. 24.00 - ul. Starowiejska i Braci Dudów
- godz. 1.00 - ul. Gandora
- godz. 2.00 - ul. św. Sebastiana, Rieczna
- godz. 3.00 - ul. św. Floriana, Jarzębinowa i Wiśniowa
- godz. 4.00 - ul. Witosa, Ładna i Podpolec
- godz. 5.00 - ul. Sportowa i Zagrodnia
- godz. 6.00 - ul. Młyńska, Olchowa i ks. Adamaszka.

Wielka Sobota

Wielka Sobota jest dniem ciszy i oczekiwania. Dla uczniów Jezusa był to dzień największej próby. Według Tradycji apostołowie rozpierzchli się po śmierci Jezusa, a jedyną osobą, która wytrwała w wierze, była Bogurodzica. Dlatego też każda sobota jest w Kościele dniem maryjnym.

Po śmierci krzyżowej i złożeniu do grobu wspomina się zstąpienie Jezusa do otchłani. Wiele starożytnych tekstów opisuje Chrystusa, który „budzi” ze snu śmierci do nowego życia Adama i Ewę, którzy wraz z całym rodzajem ludzkim przebywali w Szeolu.

Tradycją Wielkiej Soboty jest poświęcenie pokarmów wielkanoc-

nych: chleba – na pamiątkę tego, którym Jezus nakarmił tłumy na pustyni; mięsa – na pamiątkę baranka paschalnego, którego spożywał Jezus podczas uczty paschalnej z uczniami w Wieczerniku oraz jaje – symbolu nowe życie.

Liturgia Wigilii Paschalnej składa się z czterech części: liturgii światła, słowa, wody i Eucharystii. Na początku przy świątyni kapłan poświęca ogień – symbol wiekuistej chwały, której Chrystus udzieli swoim wyznawcom. Od poświęconego ognia zapala paschał – symbol Chrystusa Zmartwychwstałego, mówiąc: *Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.* Następnie w procesji wnosi paschał do pogrążonej w ciemnościach świątyni. W czasie procesji trzykrotnie śpiewa: „Światło Chrystusa”, na co wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki” i stopniowo zapalają od paschału swoje świece. „Światło Chrystusa” napełnia świątynię blaskiem, który rozświetla ciemności nocy paschalnej. Zwieńczeniem obrzędu światła jest uroczysta pieśń – Exultet, która zaczyna się od słów: *Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo!* Czytane Słowo Boże jest syntezą historii zbawienia. Mówi ono o stworzeniu świata i człowieka, o przejściu Izraelitów przez Morze Czerwone, o za-

powiedzi nowych czasów (nowym i wiecznym przymierzu), o tym, że Chrystus raz powstawszy z martwych, więcej już nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy, a my przez chrzest jesteśmy włączeni w Jego śmierć

i zmartwychwstanie. Na zakończenie czytania kapłan uroczystość intonuje „Alleluja”. Śpiewana potem Ewangelia św. Mateusza mówi o pustym grobie i o zmartwychwstaniu Chrystusa Pana.

Kolejna, trzecia część uroczystości Wigilii Paschalnej, poświęcona jest tajemnicy sakramentu chrztu. Liturgię chrzcielną poprzedza odśpiewanie Litanii do Wszystkich Świętych, która podkreśla jedność Kościoła.

Przebieg liturgii eucharystycznej nie odbiega w swym zasadniczym kształcie od normalnej Mszy świętej. Uroczystości Wigilii Paschalnej kończą się komunią świętą i uroczystym błogosławieństwem. Słowa rozesłania wzbogaca się o dwukrotne „Alleluja”. Ostatnim akcentem jest wezwanie do udziału w procesji rezurekcyjnej.

W naszej parafii w Wielką Sobotę poświęcenie pokarmów o godz. 10.00; 11.00; 12.00.

O godz. 19.00 rozpoczęcie Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną. Przynosimy świece.

UWAGA: W czasie Triduum można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami i spełniając następujące dzieła: w Wielki Czwartek przez odmówienie hymnu „Przed tak Wielkim Sakramentem”; w Wielki Piątek, biorąc udział w adoracji Krzyża; w Wielką Sobotę, biorąc udział w liturgii.

Czemu w Wielkim Poście zasłaniamy krzyże z Jezusem?

Wydaje się dziwne, że w najświętszym okresie roku zasłaniamy krzyżys. Czy nie powinniśmy patrzeć właśnie na bolesną scenę z Kalwarii, gdy słuchamy Pasji w Niedzielę Palmową?

Choć zasłanianie posągów i wizerunków w ostatnich tygodniach Wielkiego Postu może wydawać się sprzeczne z intuicją, Kościół zaleca tę praktykę, by pobudzić nasze zmysły i budować w nas tęsknotę za Niedzielą Wielkanocną...

Jest to tradycja, która powinna być przestrzegana nie tylko w naszej parafii, ale może być także z powodzeniem stosowana przez „Kościół domowy”. Pomocą posłużą nam rubryki Mszału Rzymskiego. Znajdujemy tam instrukcję mówiącą, że można przestrzegać praktyki zasłaniania krzyży (i obrazów, jeśli jest taka wola) w całym kościele od piątej niedzieli Wielkiego Postu. Krzyże zasłania się do końca obchodów Męki Pańskiej w Wielki Piątek, podczas gdy wizerunki pozostają zakryte do początku Wigilii Paschalnej.

Zasłonięty krzyż intryguje

Do naśladowania tej praktyki i zasłaniania w swoich domach ważnych obrazów religijnych zachęca się także rodziny. Pomaga nam to intensywniej uczestniczyć w Wielkim Poście, zwłaszcza jeśli w ciągu tygodnia nie możemy być obecni na

Mszy Świętej. W przeciwnym razie widzimy zakryte obrazy w kościele tylko raz lub dwa razy przed Wielkanocą i mają one na nas

niewielki wpływ. Jest to również piękna tradycja, którą powinniśmy przekazać naszym dzieciom. Jeśli ich zaintryguje, to sprawi, że ta pora roku stanie się dla nich wyjątkowa. Zadajemy sobie wiele trudu, aby ozdobić nasze domy na Wielkanoc, więc dlaczego nie przygotować się na tę wielką uroczystość, używając zasłon.

Ale dlaczego starać się tak bardzo, by zakrywać obrazy, które przecież mają wznosić nasze serca i myśli ku niebu? Po pierwsze, używamy zasłon, aby przypominały nam o tym szczególnym czasie, w którym się znaleźliśmy. Te ostatnie dwa tygodnie Wielkiego Postu mają być momentem bezpośredniego przygotowania do Triduum Paschalnego, a zasłony są mocną zachętą do tych przygotowań. Po drugie, zasłony koncentrują naszą uwagę na słowach wypowiedzianych podczas Mszy. Kiedy słuchamy męki Pańskiej, nasze zmysły pozwalają nam skoncentrować się na uderzających słowach z Ewangelii i autentycznie zaangażować się w sceny,

które się przed nami rozgrywają. Po trzecie, Kościół używa zasłon, aby zintensyfikować nasze poczucie oczekiwania na Niedzielę Wielkanocną. To się dodatkowo urzeczywistnia, kiedy uczestniczymy codziennie we Mszy i każdego dnia widzimy te zasłony. Nie chcemy, by tam były, ponieważ zakrywają Piękno.

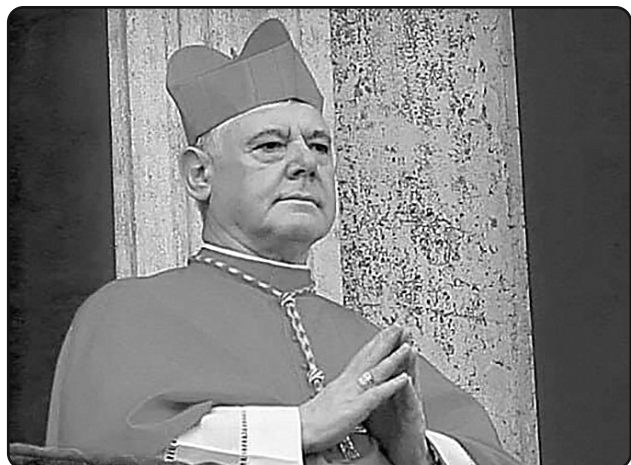
... i jest elementem oczekiwania

I w tym tkwi sedno: te zasłony nie mają tam zostać na zawsze. Te wizerunki muszą zostać odsłonięte; zakrycie ich jest nienaturalne.

Zdjęcie zasłon przed Wigilią Paschalną jest wielkim przypomnieniem nam naszego własnego życia na ziemi. Żyjemy w świecie „zasłoniętym”, na wygnaniu z naszego prawdziwego domu. Dopiero poprzez naszą własną śmierć zasłona zostaje uniesiona i wreszcie możemy zobaczyć piękno wszystkiego w naszym życiu. (źródło: czernica.archidiecezja.wroc.pl za pl.aleteia.org/2017/04/09/dlaczego-w-wielkim-poscie-zaslaniamy-krzyze-z-jezusem/)

Opinie

Przeczytaj i przemyśl...

„Już przed wojną w Polsce żyły dwa miliony Ukraińców, których dobrze przyjmowano – chociaż pozbawieni uczuć biurokraci i antychrześcijańscy ideolodzy z Brukseli i Strasburga oczerniali Polskę w niemiłosiernej kampanii nienawiści, przedstawiając ją w całej Europie jako kraj wrogi przybyszom i grozili jej odebraniem środków finansowych, jeżeli Polska nie przyjmie neo-europejskich wartości takich jak mordowanie dzieci (aborcja) czy starców (eutanazja) oraz jeżeli nie wprowadzi wykorzystywania dzieci poprzez wczesną seksualizację, ideologię gender i okaleczanie płciowe”.

kard. Gerhard Ludwig Müller

Dlaczego tak bardzo brakuje nam Jana Pawła II?

2 kwietnia 2005 roku, kiedy zmarł św. Jan Paweł II, byłem neofitą, który kilka lat wcześniej, w dojrzałych latach swojego życia, rozpoczął swoją drogę wiary. (...).

na ile to możliwe, bardziej dojrzały w wierze. Dla mnie jego teologia była i nadal jest swego rodzaju drogowskazem w problemach, z którymi przyszło nam borykać się w XXI

za św. Janem Pawłem II? Czy chodzi o powszechny w takich sytuacjach wybuch sentymentalizmu? A może o coś głębszego i ważniejszego? Myślę, że odpowiedź tkwi w poczuciu, które panuje w Kościele i o którym mówił w wywiadzie ze mną ks. Robert Skrzypczak: *Pamiętam rok 1978 i klimat, który wówczas panował w Kościele, a znajdował się on wtedy w sytuacji bardzo kryzysowej. I w takiej sytuacji pojawił się Jan Paweł II, papież zza żelaznej kurtyny, człowiek zakochany w Panu Bogu, oddany syn Maryi, mający klucz dostępu do młodych ludzi. Janowi Pawłowi II udało się zafascynować ludzi Chrystusem.* Tymczasem, jak uważa ks. Skrzypczak, powrócił znowu klimat pesymizmu i wątpliwości. Mnożą się dyskusje dotyczące postulatów zmian w sprawach fundamentalnych: w podejściu do sakramentu małżeństwa, kapłaństwa, eucharystii. Wygląda na to, że wszystko nadaje się do poddania "pod dyskusję".

Myślę, że ludziom brakuje właśnie tego poczucia

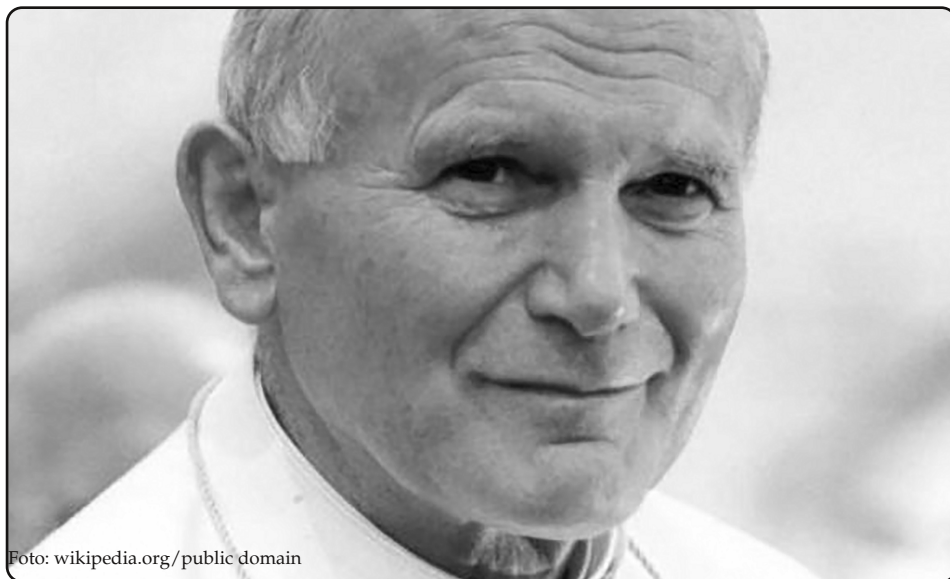

Foto: wikipedia.org/public domain

Niemniej jednak Jan Paweł II już wtedy był dla mnie ważną osobą, tak, jak był ważny dla każdego Chorwata. Czuliśmy wdzięczność za jego udział w obaleniu komunizmu i jego pomoc w ogłoszeniu niepodległości naszej Ojczyzny. Jego duchowe znaczenie zacząłem poznawać później, kiedy stałem się,

wieku.

Jak co roku 2 kwietnia tego roku wielu wierzących w mediach społecznościowych przypomniało o rocznicy jego śmierci. Zauważyłem, że wielu z nich mówiło o tym, że go „brakuje”.

Zasadnicze pytania

Dlaczego aż tak mocno tęsknimy

Komentarz do Ewangelii

Wjazd Jezusa na osiołku

Jeśli chcemy zrozumieć wjazd Jezusa do Jerozolimy na osiołku, to trzeba uważnie odczytać fragment Apokalipsy z rozdziału 19 (11-16). Oto on:

Potem ujrzałem niebo otwarte:

a oto - biały koń,

a Ten, co na nim siedzi, zwany Wiernym i Prawdziwym, oto sprawiedliwie sądzi i walczy.

Oczy Jego jak płomień ognia,

a wiele diademów na Jego głowie.

Ma wypisane imię, którego nikt nie zna prócz Niego.

Odziany jest w szatę we krwi skąpaną,

a imię Jego nazwano: Słowo Boga.

A wojska, które są w niebie,

towarzyszyły Mu na białych koniach -

wszyscy odziani w biały, czysty bisior.

A z Jego ust wychodzi ostry miecz,

by nim uderzyć narody:

On paść je będzie różgą żelazną

i On wyciska tłocznię wina zapalczego gniewu

Wszchemogącego Boga.

A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię:

KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

Wjazd na osiołku należy do historii. Przed nami spotkanie z Chrystusem na białym koniu. Tym, który pojawi się na czele armii niebieskiej, by stoczyć bój z wrogami Boga i człowieka. Zwycięstwo odniesie nie siłą ramienia, ale mocą prawdy, którą symbolizuje miecz wychodzący z Jego ust. Wszyscy, którzy uwierzyli w Niego, gdy siedział na osiołku z ukrytą chwałą swego bóstwa, mogą z radością oczekiwać na spotkanie z Nim, gdy zjawi się w majestacie swej władzy. W Jerozolimie ukoronowano Go cierniem, a nad głowę przybito tablicę z napisem: KRÓL ŻYDOWSKI. W swej chwale pojawi się jako Król królów i Pan panów.

Wyznając wiarę w Jezusa, oczekujemy Jego objawienia w blasku wiecznego zwycięstwa. Żyjmy tym, co nas czeka, bo będzie to świat mocy, prawdy i miłości.

ks. Edward Staniek

Dlaczego tak bardzo brakuje nam...

Ciąg dalszy ze strony 3.

bezpieczeństwa i zakorzenienia. Bo jeśli Kościół Chrystusowy nie daje nam jasnych przesłań, czego potrzebujemy do zbawienia, co jest dobre, a co złe, kto na tym świecie może nam to dać?

Moja droga do wiary

Jeśli pozwolą mi Państwo na osobisty ton... Jestem człowiekiem, który znalazł wiarę po trzydziestu latach życiowej wędrówki i duchowych poszukiwaniach. Do wiary pociągnęła mnie miłość Chrystusa, ale

także poczucie, że wróciłem do źródła Prawdy o świecie i życiu, w którym zblądziłem. Miałem dość „dyskusji”, wystarczająco nasłuchałem się ich przed nawróceniem i wiem, że są bezużyteczne, jeśli nie prowadzą do tej Prawdy. Ludzie potrzebują tej Prawdy, a nie daremnych „dyskusji” (...) To wszystko powoduje, że nam brakuje Jana Pawła II.

Goran Andrijanić - komentator i publicysta (źródło:wpolityce.pl)

Nasza nowa parafialna Rada Duszpasterska

W marcu została wybrana nowa Rada Duszpasterska w naszej parafii. Do zadań Rady należy między innymi wspieranie inicjatyw duszpasterskich w dziedzinie życia liturgicznego, apostołstwa, dzieł pobożności, pomoc w przeprowadzeniu trafnej oceny stanu religijno-moralnego parafii, budowanie wśród parafian zaufania do Kościoła i tworzenie dobrego klimatu dla podejmowanych inicjatyw duszpasterskich.

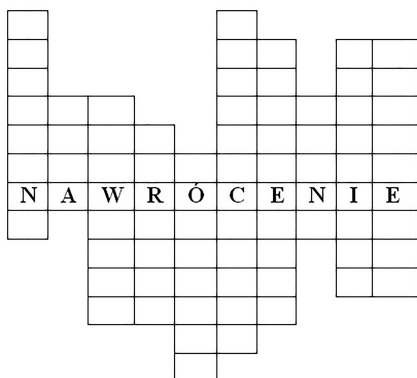
Do Rady zostali wybrani: Jerzy Greń, Tomasz Niemczyk, Piotr Siwy, Paweł Ślosarczyk, Magdalena Wiera, Jacek Wiera. (jb)

KĄCIK DLA DZIECI

Uzupełnij krzyżówkę hasłami, które odpowiedzą co pomoże w realizacji tego wezwania do nawrócenia.

Określenia: 1. Ofiara na rzecz potrzebujących. 2. Niedzielnia św. 3. Inaczej sakrament pokuty. 4. Inaczej żal za grzechy. 5. Z tajemnicami bolesnymi i nie tylko. 6. Darmo otrzymane od Pana Boga. 7. Specjalne nauki w Wielkim Poście. 8. Konkretnie pomagające w nawróceniu. 9. Dziękczynna, prośby, prześlągania. 10. Inaczej Dobra Nowina

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

OGŁOSZENIA PARAFIALNE na 10 kwietnia 2022 r.

- Dziś przypada Niedziela Palmowa czyli Niedziela Męki Pańskiej. Byli pod krzyżem i tacy, którzy wytrwali przy Jezusie do końca: Jego Matka, Jan, Maria Magdalena, Weronika.... Wielu. Dziś – dzięki Bogu – nie brakuje takich ludzi, którzy przyjmują trudną lekcję życia. Do nich należy św. Jan Paweł II, który na 8 dni przed swoją śmiercią, w Wielki Piątek 2005 roku, kiedy w rzymskim Coloseum odbywała się Droga Krzyżowa, na oczach całego świata przygarnął krzyż do siebie, wtulił się w jego ramiona, by zaświadczyć o Bożej miłości, która płynie z tego znaku zwycięstwa.

- Rozpoczynamy dziś Wielki Tydzień, jedyny, niepowtarzalny tydzień w całym roku liturgicznym. Święte Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego jaśnieje jako szczyt całego roku liturgicznego. Rozpoczyna**

się Mszą św. Wieczery Pańskiej, ma swój szczyt w Wigilii Paschalnej i kończy się II nieszpornymi uroczystościami Zmartwychwstania Pańskiego. Obrzędy Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku i Wielkiej Soboty rozpoczynamy o 19.00. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły; zachęcamy także do wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych do sobotniej celebracji Wigilii Paschy. W Wielką Sobotę do południa poświęcamy pokarmy. Szczegóły na stronach 1 - 3 naszego tygodnika.

- Dziękuję za ofiarę, za sprzątnięcie i przygotowanie kościoła na święta. W tym tygodniu troskę o kościół powierzamy mieszkańcom ul. Rzecznej część I.

INTENCJE MSZALNE

11 - 17 kwietnia 2022 r.

Wielki Poniedziałek 11 kwietnia

18.00 + Małgorzata i Kazimierz Zakrzewscy

Wielki Wtorek 12 kwietnia

7.00 + Stanisław Dawidek w r. śm z rodzicami

Wielka Środa 13 kwietnia

18.00 intencje nowennowe

Wielki Czwartek 14 kwietnia

19.00 + Ludwina Bigos w r. śm.

II + Waleria i Aleksander Stankiewicz

Wielki Piątek 15 kwietnia

19.00 Liturgia Męki Pańskiej

Wielka Sobota 16 kwietnia

19.00 + Henryk Iszczek

II + Józef i Zofia Gawęda w 2. r. śm

Niedziela Wielkanocna

17 kwietnia

8.00 + Józef Lubański

II + Bogusława Karlińska p.

10.00 + Ewa Nawrocka

II + Renatka Ślosarczyk p.

15.00 za Parafian

"WIEŚCI PARAFIALNE"

tygodnik

e-mail do redakcji:

wiescizbestwinki@gmail.com